

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det var lige før, ministeren beskyldte os for at ville lukke virksomheder. Når vi er betænkelige ved det her, skyldes det jo, at hvis vi skal sikre dansk landbrugseksport i fremtiden, kan det kun ske gennem kvalitet.

Der kommer mange nye lande ind i EU med en betydelig landbrugsproduktion. Der er i forvejen konkurrence, og der er forbrugerkrav. I England er der f.eks. en meget kraftig kritik af forhold inden for dyrevelfærd, som ikke er i orden. Hvis dansk landbrug skal bevare sin eksport også i fremtiden, skal der derfor investeres klogt og fremtidssikret og ikke billigt og i strid med principperne om dyrevelfærd. Hvis vi ikke gør det, kan vi måske opretholde en stor landbrugsproduktion på kort sigt, men så vil vi få meget store problemer på lang sigt. Det er det, jeg synes gennemsyrrer problematikken her.

Kl. 21.25

Ministeren svarede ikke på mit spørgsmål, og det vil jeg egentlig godt bede hende om, nemlig om det her skal betragtes som blot og bart en opfyldning af et EF-direktiv, hvor man altså er kommet bagefter i Danmark. Er det er en start på noget nyt, eller er det her afslutningen?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt først takke ministeren for redegørelsen vedrørende manipulerbart materiale. Det er rigtigt, hvad ministeren siger, for det er ret svært at forstå, hvad det egentlig er, der er tale om. Jeg håber, at videnskaben og bønderne finder frem til en løsning, som kan indebære, at svinene også ville kunne have det bare nogenlunde rimeligt. Men det må vi jo vende tilbage til.

Så sagde ministeren, at Enhedslisten og SF var sure og tvære over, at der her kom et forslag, som i alt fald gjorde forholdene noget bedre. Det kunne ministeren ikke helt forstå at der var rimelighed i. Nu er det ikke sådan, at det kun er Enhedslisten og SF, der er kritiske over for det her. Vi er hverken sure eller tvære, men vi er kritiske over for det, der kommer, for det jo er sådan, at regeringen kun lige går det lille stykke, som regeringen tvinges til af EU.

Jeg vil godt henvise til, at når jeg sådan har været kritisk over for det, er det jo ikke kun noget, jeg er. Danmarks JordbrugsForskning, Det Dyreetiske Råd og Dyrenes Beskyttelse siger jo igen og igen: Det her er ikke godt nok.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først til hr. Kristen Touborg: Jeg skal se på det med de milde øjne, for jeg er klar over, at det, der driver hr. Kristen Touborg til at være så engageret, selvfølgelig er et ønske om, at vi forbedrer dyrenes velfærd, og at vores produktion af kød og andre produkter inden for landbrugsområdet foregår på en forsvarlig måde, og at vi hele tiden opper os for at gøre det bedre.

Det får mig så også til at svare på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål, om det her ligesom er den store finale, afslutningen, og så sker der ikke mere de næste mange år. Det håber jeg så sandelig ikke. Jeg mener, at vi har en forpligtelse til altid og hele tiden at arbejde politisk de steder, hvor vi er, og se på, om vi kan gøre tingene bedre. Jeg mener, at vi skal bruge vores EU-medlemskab og de debatter, der er i Rådet, til at arbejde for at forbedre velfærden yderligere.

Her er det lykkedes for os at få væsentlige forbedringer igennem, og det er jo ikke sidste gang, det her direktiv vil blive behandlet i Folketingssalen. Der vil givetvis komme ændringer om nogle år. Jeg er faktisk ret overbevist om, at den diskussion vil fortsætte.

Grunden til, at jeg egentlig er lidt optimistisk, er, at jeg fornemmer, om end jeg kan give både hr. Kristen Touborg og andre ret i, at det går noget langsomt i de øvrige EU-lande, at stemningen er ved at vende til fordel for dyrevelfærden og med knap så meget fokus på, at det hele skal dreje sig om indtjening og så lave omkostninger som overhovedet muligt.

Det er, som om der er flere lande, der er begyndt at lytte til det, der er den helt generelle tone fra alle partier her i Folketinget. Derfor tror jeg også på, at vi dyrevelfærdsmæssigt vil se forbedringer på EU-plan i årene, der kommer. Jeg er mindst lige så utålmodig og meget sur over, at vi f.eks., for så vidt angår diskussionen om transport, bare må sidde med hænderne i skødet og afvente, at der sker noget fra Kommissionens side. Det er stærkt utilfredsstillende.

Jeg vil gerne gentage her, hvad jeg også sagde i det samråd, vi havde om sagen for en lille måneds tid siden: Næste gang jeg får en mulighed for at møde den ansvarlige kommissær, skal jeg i hvert fald nok sørge for på et oversat nordjysk at få forklaret ham, hvor utilfreds jeg er med situationen og med den manglende aktion fra Kommissionens side. Det er simpelt hen urimeligt. Men man kan altså ikke klandre regeringen for ikke at have gjort noget i denne sag. Såvel fødevareministeren som mit eget ministerium har